

“मीठे बच्चे— अर्थसहित बाबालाई याद गर्नाले नै तिमी पाप नाश हुन्छ, आत्मा पतितबाट पावन बन्छ, नम्बरवन विषय हो यादको।”

प्रश्नः— मनुष्यहरूको अर्जी (प्रार्थना) के हो र बाबाले त्यस अर्जीलाई कसरी पूरा गर्नुहुन्छ?

उत्तरः— मनुष्यहरू बाबा सँग अर्जी गर्छन्— हे परमपिता परमात्मा, हामीलाई पापबाट मुक्त गर्नुहोस्, हे रहमदिल बाबा, रहम गर्नुहोस्। बाबा सबैको अर्जी सुनेर स्वयं आउनुहुन्छ र पापबाट मुक्त हुने युक्ति बताउनुहुन्छ— बच्चे, मलाई याद गर। केवल बाबाको महिमा गाउनाले कुनै फाइदा छैन, चरित्र गाउनु छैन बरू राजयोग सिकेर चरित्रवान बन्नु छ।

गीतः— भोलेनाथ से निराला.....

ओम् शान्ति। यो कसको महिमा सुन्यौ? बिग्रिएकालाई बनाउनेवालाको। आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान सुनाउने उहाँ सर्वोच्च हुनुहुन्छ। जब कोही बुझ्नको लागि आउँछन् भने सदैव उनीहरूलाई सम्झाउनु छ— सबैभन्दा उच्च भगवान् हुनुहुन्छ। उच्च भन्दा उच्च उहाँको नाम पनि छ, उच्चभन्दा उच्च उहाँको ठाउँ पनि छ। ग्रन्थमा पनि छ— उच्च जसको नाम, उच्च जसको ठाउँ। उच्चभन्दा उच्च स्थानमा रहनेवाला परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ। त्यो हो निराकार दुनियाँ, जहाँ निराकार परमपिता परमात्मा रहनुहुन्छ। फेरि तल छन् आकारी र साकारी दुनियाँ। त्यसैले पहिले-पहिले परिचय उहाँको दिनु छ। परमपिता परमात्मा त हुनुहुन्छ नै सत्य (ट्रुथ)। उहाँ रचयिता हुनुहुन्छ। त्यसपछि उहाँका रचना। उच्चभन्दा उच्च बीजरूप, फेरि उहाँभन्दा तल सूक्ष्मवतनवासी ब्रह्मा-विष्णु-शंकर। उनीहरू हुन् रचना। रचयिता सबैभन्दा माथि हुनुहुन्छ। उहाँ रचयिता बाबा हुनुहुन्छ, बाँकी हुन् रचना। सबै एक परमपिता परमात्माका सन्तान हुन्, त्यसैले हामी आत्माहरू सबै भाइ-भाइ ठहरियौं। परमपिता परमधाममा रहनुहुन्छ। उहाँलाई नै परमात्मा भनिन्छ। शारीरिक पिताहरू त धेरै छन् नि। पहिले-पहिले परिचय दिनु छ रूहानी बाबाको, उहाँका सबै रचना हुन्। चित्रहरूमा पनि ध्यान दिलाउनु छ। पहिलो हुनुहुन्छ सर्वोच्च परमपिता परमात्मा, जसलाई मनुष्य सृष्टि रूपी वृक्षको चैतन्य बीजरूप भनिन्छ। उहाँ सत्-चित्-आनन्द स्वरूप हुनुहुन्छ। सत् अर्थात् सत्य भन्नेवाला। आत्मा पनि सत्य छ, जल्दैन-मर्दैन। सत्य बाबाको बच्चा पनि सच्चा हुनुपर्छ। तिमीहरू पहिले-पहिले देवी-देवता सच्चा थियौ। सचखण्ड स्थापना गर्ने सच्चा बाबा हुनुहुन्छ। यस्तो होइन— परमपिता परमात्माले झुट खण्ड स्थापना गर्नुहुन्छ, होइन। भारतवर्ष सच खण्ड थियो, अहिले झुट खण्ड बनेको छ। सच्चा हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा। पतित बनाउनेलाई सच्चा भनिदैन। अरू सबै झुटा हुन्। ५ विकार रूपी माया रावणले झुटा बनाउँछ। राम सच्चा, रावण झुटो। रावणले नै भारतवर्षलाई झुटो बनाउँछ। कहानी सबै भारतवर्षमा छ। सम्झाउनु छ भारतवर्ष स्वर्ग थियो, अहिले नर्क छ। बाबालाई स्वर्ग बनाउनेवाला वा स्वर्गको रचयिता भनिन्छ। महिमा पनि भारतवर्षको छ। आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान तिमीलाई सुनाउनुहुन्छ, जसद्वारा तिमी त्रिकालदर्शी बन्छौ। यसलाई भनिन्छ— स्वदर्शन चक्र। तिमीलाई थाहा छ— हामी आत्माहरू फेरि परमपिता परमात्माबाट वर्सा लिइरहेका छौं। गाइएको पनि छ— आत्मा परमात्मा अलग रहे बहुकाल। अहिले यो मिलन धेरै सुन्दर, मंगलकारी छ। तिमी सबैभन्दा पहिले बाबाको परिचय दिन्छौ। रचयिता बाबालाई

सर्वव्यापी भनेपछि त हामी सबै बच्चा हौं भन्ने सिद्ध हुँदैन। बच्चाहरूले यस्तो भन्दैनन्— हामी सबै परमपिता परमात्मा हौं। सर्वव्यापी भन्नाले बाबा सँग त्यो प्रेम रहँदैन, न बुद्धियोग रहन्छ। भारतवर्षको प्राचीन योग प्रसिद्ध छ। वास्तवमा बुद्धिको योग लगाउनु छ बाबा सँग। सर्वव्यापी हुनुहुन्छ भने त योग को सँग लगाउने? के आफैं सँग लगाउने? कुनै अर्थ नै निस्कदैन। यहाँ त तिमी अर्थसहित जान्दछौ। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ— म सँग योग लगाउनाले तिमी विकर्म विनाश हुन्छ। विकर्म त भइरहन्छ। सम्पूर्ण कर्मातीत अवस्था अन्त्यमा हुन्छ। जब ज्ञानको अन्त्य हुन्छ तब रिजल्ट निस्कनेछ। स्कुलमा पनि कोही कुन सब्जेक्टमा तीक्ष्ण हुन्छन्, कोही कुनमा तीक्ष्ण हुन्छन्। सहज सब्जेक्ट हो यादको। बाबालाई याद गरिन्छ। यादबाट फेरि आत्मा स्वच्छ हुन्छ। वर्तन सफा हुन्छ। आत्मा जो अपवित्र बनेको छ त्यो पवित्र बन्दै जान्छ। सर्वोच्च बाबा आएर पढाउनुहुन्छ, अनि सर्वश्रेष्ठ पद प्राप्त गराउनुहुन्छ। तिमी मनुष्यबाट देवता बन्छौ। सम्झन्छौ— वास्तवमा आदि सनातन देवता धर्म थियो। त्यसलाई हिन्दू भनिदैन। हिन्दू धर्मले शोभा दिदैन, भारतवर्षको नाम बदलेर हिन्दूस्तान राखेका छन्। आदि सनातन पवित्र देवी-देवता धर्म थियो, जसलाई वैकुण्ठ अथवा स्वर्ग भनिन्छ। त्यो त सत्ययुग हो। त्यसलाई भनिन्छ नयाँ दुनियाँ। त्यसलाई रच्नेवाला बाबा हुनुहुन्छ। उहाँ निराकार हुनुहुन्छ। सबैले भन्दछन् पनि, ओ गड फादर (हे परमपिता परमात्मा)। उहाँ सबैभन्दा उच्च स्थानमा रहनुहुन्छ। ब्रह्मा-विष्णु-शंकरलाई सूक्ष्म देह मिलेको छ। त्यसलाई सूक्ष्मलोक भनिन्छ। त्यो हो शान्तिधाम, साइलेन्सको दुनियाँ। यो हो स्थूलवतन। त्यसैले जब कोही आउँछन् भने सबैभन्दा पहिले उनीहरू सँग फाराम भराउनु छ। आत्माको बाबा को हुनुहुन्छ? सबैभन्दा उच्च त भगवानलाई नै भनिन्छ। साधु सन्त आदि सबैले प्रार्थना गर्छन्। प्रार्थनालाई रिक्वेस्ट पनि भनिन्छ। हे परमपिता, हामी अर्जी गर्छौं— हाम्रो पापलाई दग्ध गर्नुहोस्, रहमदिल बाबा रहम गर्नुहोस्। यसरी पुकार्छन्। सबैले रहम त गर्दैनन्। सबैलाई रहम गर्नेवाला एकै बाबा हुनुहुन्छ। सर्वादया भन्छन् नि। अब उहाँले के गर्नुहुन्छ? कतिलाई रहम गर्नुहोला, त्यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। यस समयमा जे पनि चल्छ त्यस सँग तिमी तुलना गर्छौं। गीता भागवतमा यी कुरा छैनन्। गीता हो ज्ञान, बाँकी चरित्र आदिको त कुनै दरकार छैन। स्टुडेन्टले टीचरको महिमा कहाँ गर्छन् र? टीचरको महिमा गरेर केही फाइदा हुँदैन। केवल बाबाको महिमा गर्नु— उहाँ ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, सुखका सागर हुनुहुन्छ, यसबाट केही पनि मिल्दैन। अहिले तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौ— बाबा हामीलाई राजयोग सिकाएर त्रिकालदर्शी बनाउनुहुन्छ अर्थात् तीनै काल र तीनै लोकको ज्ञान दिनुहुन्छ। त्यसैले तिमी मास्टर त्रिलोकीनाथ पनि हो। त्रिकालदर्शी पनि हो। वास्तवमा हामी तीनै लोकलाई जान्नेवाला नाथ बन्छौं। यो राजयोग हो। हामी बादशाह बनिरहेका छौं। बनाउनेवाला बाबा हुनुहुन्छ। पारसनाथ भन्छन् नि। ती लक्ष्मी-नारायण हुन्। उनीहरूको मन्दिर पनि छन् तर मनुष्यले जान्दैनन्— उनीहरू को हुन्? लक्ष्मी-नारायण पारसपुरीका नाथ हुन्। पारसपुरी सत्ययुगलाई भनिन्छ।

तिमीलाई थाहा छ— वास्तवमा कृष्णका हीरा-जवाहरतका महल थिए। पारसनाथ थिए। त्यसैले सबैभन्दा पहिले सम्झाऊ— सबैका रचयिता बाबा हुनुहुन्छ भन्ने मान्नुहुन्छ? उहाँ ब्रह्मा-विष्णु-शंकरका पनि रचयिता ठहरिनुभयो। पहिले त यो निश्चय गर्नुहोस्— उहाँ बाबा स्वर्गका रचयिता हुनुहुन्छ। स्वर्गमा आदि सनातन देवी-देवता धर्मवाला थिए। उनीहरूलाई यो ज्ञान कहिले मिल्यो? बाबा भन्नुहुन्छ— म कल्प-कल्प संगमयुगे

ज्ञान दिन आउँछु। वास्तवमा तिमी सत्ययुग आरम्भको पारसनाथ बनिरहेका छौ। कति फस्टक्लास नलेज (ज्ञान) छ। यहाँ सम्मुखमा बसेका छौ, तिमी सम्झन्छौ— हामी बाबाबाट स्वर्गको वर्सा पाएर पारसपुरीको मालिक पारसनाथ बन्नेछौं। बुद्धिले जान्दछ— लक्ष्मी-नारायण आदि, देवी-देवताहरू कति धनवान् थिए। धेरै जुहारत आदि थिए। ठूला धनवान् हुन्छन्। त्यसैले पहिले बाबालाई चिनेर उहाँबाट वर्सा लिनु छ। यादबाट वर्सा लिनु छ। यो हो सूक्ष्म कुरा। हीरा-जवाहरतका कति ठूल-ठूला महल थिए। अहिले ती सबै खतम भएका छन्। फेरि आफ्नो समयमा खडा हुन्छन्। पहिले थिए, फेरि खतम भए, फेरि हुन्छन् जरुर, ड्रामामा निश्चित छ। यो बुद्धिद्वारा बुझ्नुपर्ने कुरा हो। लडाइँमा पनि सबै टुट्ने-फुट्नेछन्। फेरि नयाँ तरिकाले महल बनाउनेछन्। महल अवश्य बनाइएको हुनुपर्छ। तिमीलाई साक्षात्कार हुन्छ— वास्तवमा महल थिए। हामीले बनाएका थियौं। यस्तो होइन— सागरभित्र गएका थिए जो अब निस्कन्छन्। होइन। यो त ड्रामाको चक्र घुमिरहन्छ। उनीहरू सम्झन्छन्— रावणको लंका अथवा सुनको द्वारिका तल गएको थियो जो फेरि निस्कनेछ। तर यस्तो त होइन। अहिले तिमी द्वारिकाको मालिक बनिरहेका छौ। कति मालामाल थियौ! धन दौलत सबै थियो। अहिले सबै गायब भएको छ। सबै लिएर गए। फेरि यस्तै हुन्छ। पहिले बाबाको परिचय दिएर फेरि चक्र कसरी घुम्छ, यो रहस्य सम्झाउनु पर्छ। सत्ययुगको स्थापना बाबाले नै गर्नुहुन्छ। अब बाबा सम्मुख बसेर भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर। यस यादको योग-अग्निद्वारा नै तिमी पतितबाट पावन बन्छौ। अरू कुनै उपाय छैन। योग अग्निद्वारा आत्मा पतितबाट पावन बन्छ। पतित-पावन बाबा नै आएर पावन दुनियाँ स्थापना गर्नुहुन्छ। फेरि तिमी गंगालाई पतित-पावनी किन भन्दछौ? जप, तप, गंगा स्नान आदि गर्नु— यी सबै भक्तिमार्गका सामग्री हुन्। भक्तिमार्ग पहिले अव्यभिचारी थियो फेरि व्यभिचारी बन्यो। आधाकल्प लाग्यो व्यभिचारी बन्नमा। १६ कलाबाट १४ कला, फेरि कलाहरू कम हुँदै जान्छ। यो ज्ञान सागर बाबाले सम्झाउनु हुन्छ। ब्रह्मा-विष्णु-शंकरलाई ज्ञान सागर, मनुष्य सृष्टिको बीजरूप भनिदैन। परमपिता भन्दाखेरि बुद्धि ब्रह्मा-विष्णु-शंकरतर्फ जाँदैन। आत्माहरू परमपिता परमात्मा बाबालाई नै याद गरिरहन्छन्। जब उनीहरूलाई दुःख हुन्छ। सत्ययुगमा सुख हुन्छ त्यसैले कसैले पनि पुकाउँदैन। अहिले आत्माहरूले जान्दछन्— आधा कल्पदेखि दुःख पाएका हौं। अब फेरि स्वर्गमा जानेछौं। वहाँ कुनै पनि दुःख हुँदैन। त्यसैले सत्ययुगमा बाबालाई याद गर्ने आवश्यकता पर्दैन। ड्रामा अनुसार बाबा हामीलाई सुखको वर्सा दिएर नै जानु हुन्छ। मनुष्य जब वृद्ध हुन्छन् तब वानप्रस्थमा गएर बस्छन्। गुरु बनाउँछन्। यहाँ त स्वयं बाबा आएर सतगुरु बन्नुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— तिमी सबैलाई साथ लिएर जानेछु। यस्तो अरू कसैले भन्न सक्दैन। साथमा त कसैले पनि लिएर जाँदैन। हरेकले पुनर्जन्म अवश्य लिनुपर्छ। पार्टमा त आउनु नै छ। म त घरी-घरी जन्म लिन्न। यदि मैले पनि घरी-घरी जन्म लिने हो भने तमोप्रधान बन्ने थिएँ। आत्मा नै अपवित्र बन्छ। आत्मामा मैला पर्छ। अहिले गोल्डन एज, सिल्वर एज जस्ता शब्द छन्। वास्तवमा अहिले आइरन एज छ। अहिले संगम हो। बाबालाई अवश्य आउनु नै छ। पुरानो सृष्टिलाई नयाँ बनाउने— यो बाबाको नै काम हो। बाबा नै पतित-पावन हुनुहुन्छ अर्थात् सृष्टिलाई बदल्नेवाला हुनुहुन्छ। सृष्टिका रचयिता होइन, बदल्नेवाला हुनुहुन्छ। रच्नेवाला भन्यो भने मनुष्यले सम्झन्छन्— ठूलो प्रलय हुन्छ। पतित-पावन शब्द ठीक छ। साधुहरू पनि गाउँछन्— पतित-पावन सीताराम, यस्तो कहिल्यै भन्दैनन्— पतित-पावनी गंगा। पतित-पावन भन्दाखेरि बुद्धि परमात्मा तर्फ गइहाल्छ। गंगा त पतित-पावन होइनन्। यो त पानी हो, त्यो त वहाँ पनि हुन्छ। तर वहाँ

सबै चीज सतोप्रधान हुन्छ, गंगा पनि सतोप्रधान। यहाँ त तमोप्रधान छ। यहाँ त तमोप्रधान छ, बाढी ल्याइदिन्छ, गाउँलेहरूलाई डुबाइदिन्छ। ब्रह्मा-पुत्राले कति गाउँलाई डुबाइदिन्छ। यो हो नै दुःखधाम। सत्ययुगमा कहाँ दुःख भोग्नेछन् र? वहाँ त नियम अनुसार आफ्नो बाटो लिएर जान्छ। यहाँ बाटो छोड्दछ। कहिले कता जान्छ। वहाँ ५ तत्त्व सतोप्रधान हुने भएकाले पानीले पनि कहिल्यै दुःख दिदैन। यहाँ पानीले पनि दुःख दिन्छ। पहिले त यो सम्झिनु छ— स्वर्गको सुख दिनेवाला को हो? अवश्य बाबा नै हुनुहुन्छ। अहिले त नर्क छ। बाबा आउनु भएको छ। हामी प्रजापिता ब्रह्माका सन्तान ब्रह्माकुमार-कुमारी हौं। प्रजापिता ब्रह्मा भएपछि नै नयाँ सृष्टि रचिन्छ। मनुष्य से देवता किये..... कसले गन्यो? परमपिता परमात्माले। कृष्ण त स्वयं देवता हुन्। बाबाले नै आएर मनुष्यलाई देवता बनाउनुहुन्छ। यो तिमीले अहिले जान्दछौ। पहिले त केवल गाउँथ्यौ— मनुष्यबाट देवता बनाउन समय लाग्दैन... जान्दैनथ्यौ— सत्ययुग कसले स्थापना गन्यो? रचयिता को हो? सत्ययुगी सृष्टि फेरि कलियुगी बन्छ। त्यसैले तिमी बच्चाहरूले बुझ्यौ— यो विशाल रंगमञ्च हो, आकाश तत्त्वको। यसमा खेल हुन्छ, खुल्ला स्टेज चाहियो नि। मनुष्यले पार्ट खेल्नको लागि त प्रकाश पनि चाहिन्छ। यसको लागि सूर्य, चन्द्रमाले सेवा गर्छन्। तारा पनि चम्किन्छन्। जब रात हुन्छ तब प्रकाश अर्थात् सुख दिन्छन् त्यसैले सूर्य देवता, चन्द्रमा देवता भन्छन्। प्रकाश आदिको सुख दिन्छन् नि। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) ड्रामाको चक्रलाई यथार्थ सँग बुझेर पुरुषार्थ गर्नु छ। बाबा समान रहमदिल बनेर सबैलाई रहम गर्नु छ।
- २) बाबाले सचखण्ड स्थापना गरिरहनु भएको छ, त्यसैले सच्चा भएर रहनु छ। बाबाको यादले आत्मालाई स्वच्छ बनाउनु छ।

वरदानः— सबै पुरानो खातालाई संकल्प एवं संस्कार रूपबाट पनि समाप्त गर्ने अन्तर्मुखी भव

बापदादाले बच्चाहरूका सबै खाता साफ देख्न चाहनु हुन्छ। अलिकति पनि पुरानो खाता अर्थात् बाह्यमुखताको खाता संकल्प वा संस्कार रूपमा पनि नरहोस्। सदा सर्व बन्धनमुक्त एवं योगयुक्त— त्यसैलाई अन्तर्मुखी भनिन्छ। सेवा खुब गर तर बाह्यमुखीबाट अन्तर्मुखी भएर गर। अन्तर्मुखताको चेहराद्वारा बाबाको नाम प्रसिद्ध गर, आत्माहरू बाबाका बनून्— यस्तो प्रसन्नचित्त बनाऊ।

स्लोगनः— स्वयंको परिवर्तनद्वारा संकल्प, बोली, सम्बन्ध, सम्पर्कमा सफलता प्राप्त गर्नु नै सफलतामूर्त बन्नु हो।